

POZNANIE BOGA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 4 kwietnia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rdz 3,1-5; Kpł 20,26; 1 Sm 2,2; 1 J 4,7-19; Rdz 1,1; 2,7; Mt 1,23; 28,20.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś” (J 17,3).

Wyraźne zrozumienie charakteru Boga ma podstawowe znaczenie dla posiadania silnej więzi z Nim. Dlatego w tym tygodniu przyjrzymy się uważnie temu, co *Biblia* mówi o charakterze Boga, pamiętając przy tym, że „ciemność niezrozumienia Boga spowija świat. Ludzie utracili poznanie Jego charakteru. Nie rozumieją Go i błędnie interpretują Jego charakter. W naszych czasach ma być głoszone Boże przesłanie — przesłanie oświecające swym wpływem i zbawienne w swej mocy. Charakter Boga ma być ukazany ludziom. W ciemności świata ma zajaśnieć światło chwały Boga — światło Jego dobroci, miłosierdzia i prawdy. (...).

Ostatnie przesłanie miłosierdzia dane światu jest objawieniem charakteru Boga, którego podstawę stanowi miłość⁶.

Wydaje się niemożliwe dostateczne opisanie Boga. Możemy jedynie wskazać to, co *Biblia* mówi o Nim. Choć w tym życiu nie dowiemy się wszystkiego o wspaniałości charakteru Boga, to jednak módlmy się, byśmy poznając Go lepiej, coraz to pełniej rozumieli Go i miłowali, tak byśmy pragnęli coraz ściślej więzi z Nim, by coraz pełniej odzwierciedlać Jego miłość i charakter wobec bliźnich.

⁶ Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 304-305.

Biblia podaje najprawdziwszy, najwyraźniejszy i najspójniejszy obraz Boga. Całe *Pismo Święte* niejako odsłania niewidzialną zasłonę dzielącą nasz widzialny świat od świata niewidzialnego, by ukazać nam, skąd się wzięliśmy i dokąd zmierzamy, a także kto ostatecznie panuje nad światem i jaki jest Jego charakter.

Od *Księgi Rodzaju* do *Apokalipsy Jana* czytamy o jedynym prawdziwym Bogu, który objawia się nam przez *Pismo Święte* i Jezusa Chrystusa, ucieleśnionego Boga. Tak więc dowiadujemy się o wszechmocy Boga (zob. Hi 1,12), Jego nieskończonej mądrości i wszechwiedzy (zob. Iz 46,9-10), Jego sprawiedliwości (zob. Iz 30,18), Jego miłosierdziu (zob. Pwt 7,9), Jego dobroci i cierpliwości wobec nas (zob. Rz 2,4), Jego mądrości (zob. 1 Kor 2,7), Jego łasce (zob. 2 Kor 12,9), Jego przebaczeniu (zob. Mt 6,14), Jego woli wobec nas (zob. Jr 29,11), Jego mocy nad śmiercią (zob. J 11,25), Jego królowaniu (zob. Ps 47,9), Jego wiecznej naturze (zob. Pwt 33,27) oraz wielu innych cechach, które dają nam dostateczne powody, by miłować Go i trwać w stałej łączności z Nim. Im więcej wiemy o Bogu i Jego charakterze, tym bardziej będziemy Go miłować i pragnąć bliskiej i trwałej więzi z Nim.

To Lucyfer jako pierwszy zwątpił w charakter Boga. Jego wątpliwości dotyczące istoty Boga doprowadziły w końcu do konfliktu, który ogarnął swoim zasięgiem cały wszechświat. Od tej pory „szatan nieustannie szuka sposobów, by zająć umysły ludzi czymkolwiek, byleby nie posiadli poznania Boga”⁷. Szatanowi jest wszystko jedno, jaki mamy obraz Boga (panteistyczny⁸, ateistyczny, deistyczny⁹ i tak dalej), pod warunkiem, że nie jest to obraz prawdziwy.

Przeczytaj Rdz 3,1-5. Jaki był cel Lucyfera w jego rozmowie z Ewą? Jakie kłamstwa dotyczące charakteru Boga udało mu się zaszczepić w jej umyśle?

Szatan usiłował wmówić Ewie:

— Bóg ukrywa przed wami prawdę. On nie chce dla was tego, co najlepsze. Nie możecie Mu ufać.

Ellen G. White rozwija tę myśl: „Od początku wielkiego boju celem szatana było przedstawianie charakteru Bożego w fałszywym świetle i wzniecanie buntu przeciwko Jego prawu”¹⁰.

W jaki sposób charakter Boga jest błędnie przedstawiany w świecie? W jaki sposób także tobie zdarza się niewłaściwie reprezentować charakter Boga wobec bliźnich?

⁷ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 5, Mountain View–Omaha 1948, s. 740.

⁸ Pogląd odrzucający istnienie osobowego Boga, a utożsamiający Go z przyrodą (*przyp. red.*).

⁹ Pogląd uznający Boga za Stwórcę i Prawodawcę, ale odrzucający Jego bezpośrednie kierowanie światem oraz wiarę w Jego cuda i Jego objawienie (*przyp. red.*).

¹⁰ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 245.

Świętość nie jest słowem, którym ludzie posługują się na co dzień, przypuszczalnie dlatego, że niewiele jest rzeczy świętych wokół nas. Sobota jest świętym dniem, czasem uświęconym przez Boga, który jest święty. Jednak w naszym powszednim życiu brakuje świętości.

Jeśli studiujemy cechy kojarzone z charakterem Boga, to odkrywamy, że świętość jest sednem tego, jaki jest Bóg. Ale co to znaczy?

Jak wskazane wersety opisują Boga? (Zob. Kpł 20,26; 1 Sm 2,2; Iz 57,15; Ez 38,23).

Gdy *Biblia* opisuje Boga jako uosobienie świętości, oznacza to, że jest On zupełnie wolny od zła i grzechu, odseparowany od nich. Bóg jest całkowicie i w najwyższym stopniu dobry, od początku do końca. W tym sensie świętość Boga jest podstawą wszystkich innych Jego cech.

Na przykład miłość Boga jest czysta i święta — zupełnie wolna od wszelkiego samolubstwa i egotycznych¹¹ motywacji. Wszzechwiedza i nieskończona mądrość Boga także jest święta, to znaczy wolna od wszelkich złych intencji. Czy ufałbyś wszechwiedzącemu Bogu, gdyby nie był święty? Raczej bałbyś się Go, i to słusznie.

Wszchemoc i wszechwładza Boga także jest święta. Wyobraź sobie Boga, który jest wszechmogący, ale nie jest święty. Taki Bóg byłby potężnym i pełnym zła tyranem. Świętość Boga pozwala nam naprawdę Go miłować, gdyż jest On dobry od początku do końca. Dlatego właśnie świętość jest chyba najważniejszą cechą, jaką musimy zrozumieć, by poznać charakter Boga. Jednak tak się składa, że jest to cecha najczęściej błędnie rozumiana.

Pomyśl o biblijnych bohaterach, takich jak Mojżesz, Izajasz, Ezechiel, Daniel i Jan, którzy znaleźli się w obecności Boga. Jaka była ich pierwsza reakcja? Zdjęli obuwie, zakryli twarz albo upadli na ziemię, jak martwi. Jako ludzie jesteśmy grzeszni i tak nieświęci, iż nie jesteśmy w stanie znieść obecności Boga. Gdyby grzeszny człowiek ujrzał oblicze Boga, umarłby. Gdy Ellen G. White otrzymywała wizję, powtarzała: *Święty, święty, święty...*, gdyż to jedno słowo najlepiej oddawało to, co widziała. Cztery żywe istoty w niebie nieustannie wołają:

— „Święty, święty, święty jest Pan, Bóg Wszchemogący, który był i który jest, i który ma przyjść” (Ap 4,8).

Bóg prawdziwie jest czystą świętością, a gdy przychodzimy do Niego, musimy to rozumieć. Jak ta świadomość wpływa na ciebie? Jakim wyzwaniem jest to dla ciebie w kwestii twojego charakteru?

¹¹ Odznaczający się tendencją do przesadnego zajmowania się własną osobą, własnymi przeżyciami, kierowania na siebie uwagi otoczenia (*przyp. red.*).

Miłość to słowo chyba najczęściej używane przez chrześcijan w celu przedstawienia charakteru Boga. Może to mieć związek ze stwierdzeniem opisującym Boga w 1 J 4,8: „Bóg jest miłością”. Apostoł Jan nie napisał, że *Bóg jest istotą miłującą*, ale że „Bóg jest miłością”. Miłość jest charakterem Boga, samą istotą tego, kim On jest.

Wielu tworzy sobie obraz Boga na podstawie ludzkiej definicji miłości, która jest zawsze wypaczona i niedoskonała. Tymczasem nasza definicja miłości powinna być kształtowana w odniesieniu do Boga i tego, co objawił On o sobie w swoim natchnionym Słowie.

Czego możemy się dowiedzieć o miłości z 1 J 4,7-19?

Miłość Boża jest doskonała, łaskawa i nakierowana na więzi, co zostało objawione między innymi w powtarzających się zaproszeniach do *zamieszkania* w Nim w *Pierwszym Liście Jana*, gdyż „myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg ma do nas. Bóg jest miłością, a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim” (1 J 4,16). Bóg jest miłością i stworzył nas „na obraz swój” (Rdz 1,27), abyśmy miłowali oraz pragnęli miłości. W języku hebrajskim najważniejszym słowem oznaczającym miłość jest słowo *chesed*. Wskazuje ono Bożą miłość wynikającą z przymierza, okazywaną ludziom, a obejmującą cechy takie jak: wierność, opiekuńczość, niezłomność oraz czułość, wrażliwość i delikatność.

W starożytnych językach — hebrajskim i greckim — występowało wielu różnych imion i określeń w odniesieniu do Boga. Te imiona i określenia mają istotne znaczenie i wskazują różne cechy pięknego charakteru Boga. Oto dwa przykłady:

- Adonaj — Pan wszystkich, który panuje wiecznie. Imię to było używane w kontekście przymierza (zob. Rdz 15,2; Sdz 6,15; Ml 1,6; Ps 97,5).
- Jahwe Jireh¹² — Pan zaopatruje (zob. Rdz 22,13-14).

Ostatecznie największym wyrazem miłości Boga jest dar w osobie Jego Syna, który przyszedł na ziemię (zob. J 3,16) i umarł za grzeszników (zob. Rz 5,8). Bóg nie był zmuszony do takiej ofiarności na rzecz ludzkości. Jednak motywowany swoją wspaniałomyślną, radykalną i całkowicie altruistyczną miłością Bóg posłał Jezusa na ziemię, aby dać nam możliwość zupełnie wolnego wyboru Jego miłości objawionej w ofercie złożonej za nas. Jezus nie tylko przetrzczył most nad przepaścią utworzoną przez grzech między Bogiem a nami (zob. Iz 59,1-2), ale swoim życiem ukazał nam doskonały charakter Boga oparty na miłości (zob. J 14,9 i Hbr 1,3) i przez to objawienie pociąga wszystkich ludzi do siebie (zob. J 12,32).

Wiele imion i określeń Boga nawiązuje do Jego świętości i miłości. Przeczytaj 1 Kor 13,4-8, zastępując słowo *miłość* słowem *Bóg*. Jak takie brzmienie tego fragmentu listu wpływa na twoje zrozumienie charakteru Boga? Gdybyś miał zastąpić słowo *miłość* w tych wersach swoim imieniem, czy tekst ten brzmiałby wiarygodnie?

¹² BRP: *Pan Spojrzał*, BI: *Jahwe widzi*, PSP: *Bóg zobaczy*, UBG: *Pan upatrzy*, BG: *Pan obmyśli*, NBG: *Wiekuiesty ukazuje* (przyp. red.).

Zapewne znasz na pamięć pierwszy werset *Pisma Świętego*: „Na początku stworzył Bóg...” (Rdz 1,1). W języku hebrajskim w wersecie tym użyte jest słowo Elohim. Choć słowo to może oznaczać także fałszywych bogów, to jednak w odniesieniu do prawdziwego Boga mówi o Nim jako o wszechmocnym Stwórcy całego stworzenia, Bogu pozostającym poza naszym zrozumieniem i panującym nad wszystkim. On jest tak potężny, że gdy przemawia, Jego słowo zamienia się w rzeczywistość.

Jednak już w następnym rozdziale, 2. rozdziale *Księgi Rodzaju*, pojawia się inne imię Boga — Jahwe. To imię łączy się z imieniem Elohim (Jahwe Elohim) oznaczającym wszechmocnego Boga. Jednak imię Jahwe jest bardziej osobistym imieniem prawdziwego Boga, często używanym dla podkreślenia faktu, iż Bóg jest Bogiem przymierza, więzi miłości z ludźmi, których stworzył.

Porównaj opisy Boga w Rdz 1,1 i Rdz 2,7. Jakie są twoje spostrzeżenia?

Czytając Rdz 2,7, możemy sobie wyobrazić, jak Bóg pochylił się — być może nawet przykleknął — by osobiście ukształtować z prochu ziemi pierwszego człowieka: „Ukształtował Pan Bóg człowieka z prochu ziemi i tchnął w nozdrza jego dech życia. Wtedy stał się człowiek istotą żywą”. Oto Bóg, który jest bliski — tak bliski, iż osobiście tchnie w nozdrza Adama dech życia. Tak więc imię Jahwe ukazuje bliską stronę Boga, ale w pierwszych dwóch rozdziałach *Biblii* Mojżesz użył zarówno tego imienia, jak i imienia Elohim, by przedstawić dwie charakterystyczne cechy Boga ukazane nam w Jego objawieniu.

To zdumiewające! Widzimy tu, że Bóg Elohim wykracza poza zasięg doświadczenia i poznania ludzkiego, a jednocześnie jako Jahwe jest bliski nam. Powinniśmy rozmyślać o obu tych cechach charakteru Boga — Jego panowaniu nad wszystkim i Jego bliskości wobec nas. Te dwie rzeczy połączył także Paweł w swoim przemówieniu do Ateńczyków:

— „Nie jest On daleko od każdego z nas. Albowiem w nim żyjemy i poruszamy się, i jesteśmy” (Dz 17,27-28).

Jest rzeczą ważną, byśmy poszukiwali wyraźnego i zrównoważonego obrazu Boga opartego na tym, co *Biblia* mówi o Jego charakterze, abyśmy mogli wzrastać w więzi z Nim. Dlatego ważne jest to, byśmy czytali całe biblijne objawienie, a nie jedynie wybrane jego fragmenty. Im więcej nauczymy się o charakterze Boga, tym bardziej będziemy potrafili Go miłować.

Przeczytaj, jak Elihu opisał niektóre cechy Boga w Hi 36,24-37,24. Następnie przeczytaj deklarację wszechmocy i wszechwładzy Boga w 38. i 39. rozdziale *Księgi Hioba*. Co te fragmenty księgi objawiają nam o Bogu?

Gdybyś próbował przedstawić komuś, kto nie jest chrześcijaninem, biblijny opis charakteru Boga, co wskazałbyś na pierwszym miejscu?

Oczywiście najlepszą odpowiedzią byłby Jezus. *Biblia* mówi, że Jezus nie tylko jest obrazem Boga, ale wręcz Go objawia. Wiele fragmentów *Biblii* wyjaśnia ten fakt, ale jednym z najbardziej bezpośrednich jest J 14,9, gdzie Jezus mówi:

— „Kto mnie widział, widział Ojca”.

Aby dowiedzieć się więcej o tym, jaki jest Bóg, powinniśmy patrzeć na Jezusa, słuchać Jego słów, studiować Jego czyny i zachowanie oraz rozważać Jego wielką miłość do ludzkości ukazaną w Jego śmierci i zmartwychwstaniu.

Miłość i troskliwość Ojca zostały najlepiej i najwyraźniej wyrażone w Jego Synu, Jezusie. Piękno biblijnego objawienia polega między innymi na tym, że Bóg dał nam cztery bliskie spojrzenia na życie Jezusa, abyśmy mogli uzyskać w miarę pełny obraz Jego osoby. W *Ewangelii Mateusza* (napisanej przez Żyda przede wszystkim dla Żydów) widzimy Jezusa jako długo oczekiwanego Mesjasza, który wypełnił to, co obiecał. W *Ewangelii Marka* widzimy Jezusa jako człowieka czynu pełniącego aktywną służbę i oddającego swoje życie w ofierze za ludzkość. Zawsze myślał On o innych i wypełniał wolę swojego Ojca. W *Ewangelii Łukasza* możemy się przyrzeć uczuciom Jezusa i Jego doskonałemu współczuciu dla ludzkości. Autor tej ewangelii zapewnia nas, że to, co napisał, nie jest jedynie ulotnym marzeniem, ale szczerą prawdą (zob. Łk 1,3-4). W *Ewangelii Jana* widzimy ucieleśnionego Syna Bożego i zostajemy wezwani, by uwierzyć, że Jezus jest tym, za kogo się podaje, abyśmy wierząc, mogli wzrastać duchowo. Choć wszystkie cztery ewangelie dotyczą tej samej historii Jezusa, „przedstawiają ją w różnym stylu. Każdy z autorów miał własne doświadczenie i ta różnorodność poszerza i pogłębia poznanie tak, by sprostało potrzebom i wymaganiom różnych umysłów”¹³. Którą z czterech ewangelii czytasz najczęściej?

W Mt 1,23 Jezus został nazwany szczególnym imieniem. Dlaczego imię to jest ważne z punktu widzenia zrozumienia charakteru Boga? Przeczytaj Mt 28,20, zwracając szczególną uwagę na ostatnią część tego wersetu. Porównaj go z Mt 1,23. Co zauważasz?

W tej lekcji jedynie dotknęliśmy złożonej i szerokiej kwestii charakteru Boga. Bóg jest większy i wspanialszy, niż możemy to pojąć, więc wiecznie będziemy się uczyć o Nim wciąż czegoś nowego.

Bóg zasługuje na nasze uwielbienie za to, kim jest, oraz za to, czego dokonał i dokonuje dla nas. Módl się, chwalcąc Boga za to, kim jest. W modlitwie nawiąż do konkretnych biblijnych informacji o Bogu (na przykład: Boże, dziękuję, że jesteś... , jak zostało to napisane w...).

¹³ Ellen G. White, *Manuscript 105*, 1900.

DO DALSZEGO STUDIUM

Bóg wzywa swój lud do reprezentowania Jego charakteru, ale byśmy mogli to czynić, musimy poznać Go osobiście. Najlepszym sposobem, by ujrzeć Go wyraźnie, mimo naszej grzeszności, która wypacza nasze zrozumienie Jego świętego i doskonałego postępowania, jest studiowanie Jego Słowa, *Biblii*.

„Cała miłość ojcowska, która z pokolenia na pokolenie płynęła z serc ludzkich, wszystkie źródła tklivości, które wytrysnęły w duszach ludzkich, są jedynie małym strumyczkiem w porównaniu z bezbrzeżnym oceanem ogromnej, nieskończonej i niewyczerpanej miłości Boga. Język nie jest w stanie tego wypowiedzieć, a pióro opisać. Możecie przez wszystkie dni waszego życia rozmyślać o niej, możecie pilnie szukać w *Piśmie Świętym*, żeby ją pojąć, możecie poświęcić wszystkie dane wam od Boga siły i zdolności, by zrozumieć miłość i bezmiar współczucia Ojca Niebieskiego, a wciąż jeszcze ten ogrom bez końca będzie niezrozumiały. Możecie rozmyślać nad tą miłością przez całe życie ludzkie, wszakże nigdy nie pojmiecie w pełni długości i szerokości, głębokości i wysokości miłości Bożej, która ofiarowała Syna, żeby umarł za świat. Nawet sama wdzięczność nie jest w stanie ogarnąć jej całkowicie. Jednak gdy będziemy szukać w *Biblii* i rozmyślać nad życiem Jezusa oraz planem odkupienia, te doniosłe sprawy będą się ukazywać naszemu umysłowi coraz to jaśniej i lepiej”¹⁴.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Która z boskich cech omówionych w tej lekcji w największym stopniu wpływa na twoje zrozumienie Boga?
2. Jakie inne cechy Boga możesz studiować, by pogłębiać i wzmacniać swoją więź z Nim?
3. Podczas wspólnego studium *Pisma Świętego* wraz z bliskimi lub przyjaciółmi przeczytajcie 1. rozdział książki *Pokój, o jakim marzysz*, i omówcie go razem. Jakie spostrzeżenia dotyczące charakteru Boga i Jezusa nasunęły się wam podczas lektury tego rozdziału¹⁵?
4. Wielu ludzi ma wypaczony obraz Boga, a Jezus przyszedł między innymi po to, by to naprawić. Co możesz zrobić, by przedstawiać wyraźny i właściwy obraz charakteru Boga tym, z którymi się stykasz?
5. Podczas wspólnego studium *Pisma Świętego* rozważcie ponownie to, czego nauczyliście się z poniedziałkowej części lekcji. Choć oczywiście jesteśmy grzeszni i brak nam świętości, to jednak *Biblia* wyraźnie mówi, że jako lud Boży mamy wieść święte życie. (Przeczytajcie 1 P 1,13-16; Rz 6,22; Hbr 12,14). Bóg jest święty i zaprasza nas do świętości. Co to znaczy wieść święte życie?

PODSUMOWANIE

Od początku stworzenia Bóg pragnął bliskiej więzi z nami. Choć nasze zrozumienie charakteru Boga stało się obiektem ataków szatana, to jednak Bóg objawia się nam wyraźnie przez swoje Słowo i życie swojego Syna, Jezusa. Ostatecznie posiadanie wyraźnego i pięknego obrazu Boga jest ważne, jeśli pragniemy pogłębiać naszą więź z Nim.

¹⁴ Ellen G. White, *Ze skarbicy świadectw*, t. 2, wyd. 2, Warszawa 2001, s. 243.

¹⁵ Zob. rozdział *Bezwarunkowa miłość*, w: *taż, Pokój, o jakim marzysz*, wyd. 2, Warszawa 2025, s. 7-17 (*przyp. red.*).